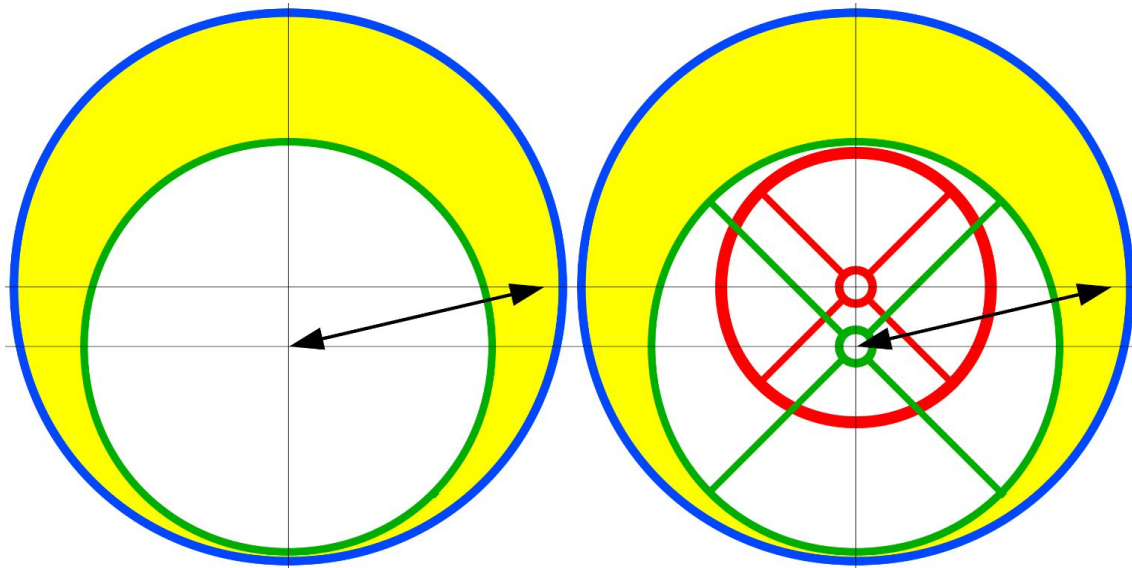

Harmadfajú örökmozgó

A címben szereplő elnevezés nem tudományos fogalom, ilyen hivatalosan nincsen. Ilyen névvel azonban illettek már meg jelenséget, amely nem más, mint a világűrben ellenállás nélkül mozgó testek sokasága. Ezek nem örökmozgók valójában, mert abszolút üres tér talán nincsen, így a fékeződés mértéke lehet nagyon kicsi, de nulla a világunkba nem. Másrészt az örökmozgó lényege az energia-utánpótlást nemigénylő munkavégzés. Márpedig egy szabadon mozgó test csak mozgási energiájának csökkenése révén végezhet munkát. A harmadfajú örökmozgó fogalmát Egely György megfogalmazása után tudtam jól definiálni – némi módosítással. Az én felfogásomban a harmadfajú örökmozgó olyan szerkezet, amely elvileg a működéséhez nem igényel befektetett energiát. A harmadfajú örökmozgó mozgása az erők szimmetriasértése útján valósul meg. Az erő önmagában nem energia. Energiának az erők testekre való hatása. A szimmetriasértés jelentése itt és az én felfogásomban az, hogy az erők nagyságuk és/vagy irányuk alapján nem oltják, nem ellensúlyozzák ki egymást, így valamely irányban erőtöbblet jön létre. Ez a szimmetriasértés vonatkozhat forgatónyomatékra, amikor lineáris viszonylatban kiegyensúlyozottak a létrejövő erők, de a forgás szempontjából kiegyensúlyozatlanok. Ez jellemző az itt tárgyalt örökmozgóra is. De megvalósítható lehet a lineáris szimmetriasértés is, amelynél egy adott irányban nagyobb erő hat. Ilyen az a „spirál” is, amelyet a „Még egyszer a spirálról – kiegészítéssel” c. írásomban mutattam be.

Annak, amit itt leírok, hosszú története van. Az örökmozgó témájával húsz évig foglalkoztam. Végig maradtam annál az irányzatnál, amely kizárta az első- és másodfajú örökmozgóval való foglalkozást, vagyis olyan szerkezetekkel, amelyek vagy energiabefektetést igényelnek, vagy a környezet energiáját alakítják át 100%-os hatásfokkal.

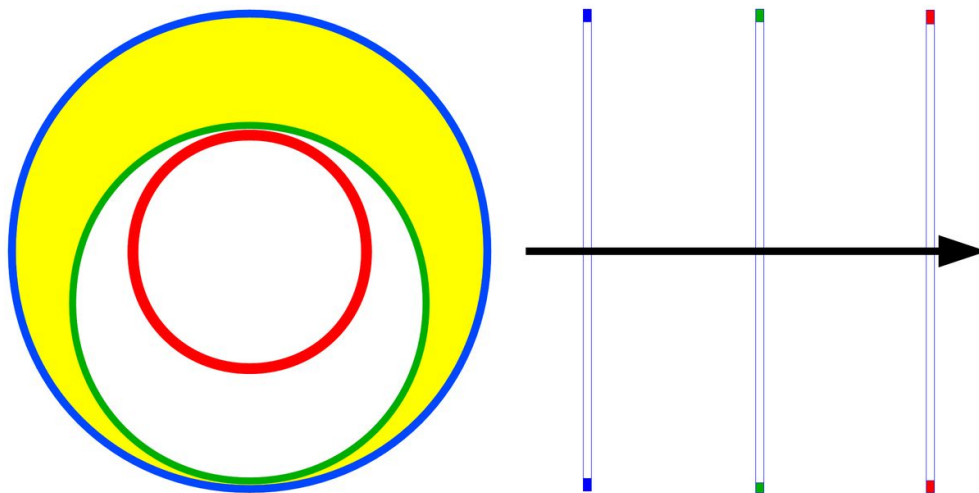
A harmadfajú örökmozgó alapját egy nagyobb méretű kerékben körbe gördülő, kisebb méretű kerék jelentette (a képen, bal oldalon). Az volt éveken át a fő célkitűzésem, hogy a nagy kerékben körbe gördülő kisebb kereket úgy hozzam mozgásba, hogy ne keletkezzen a forgató erővel szimmetrikusan ható erő, úgy, hogy a kis kereket mozgató erő a nagy kerék (és ez egyben az állórész is) sugarával egy vonalban legyen. Ez fizikai/geometriai képtelenség, és még sem tudtam lemondani erről a megközelítésről. A kétirányú nyíl mutatja az erő irányát, amelynek a sárga mező felé mutató végét kellett volna „ártalmatlanítani”. A háromkerekű megközelítés (a kép jobb oldalán) akkor kezdett foglalkoztatni, miután az Interneten több olyan gabonakörrel is találkoztam, amelyekről az általam erőltetett forma köszönt vissza. A gabonakörök rejtett világa egyébként is érdekelt, amelyek közül erőművek mellett keletkeztek – állítólag. Közöttük voltak olyan formák is, amilyenekkel az örökmozgókat bemutató videókon is találkoztam. Fokozta a kíváncsiságomat az is, hogy a gabonaalakzatok közül sok elkészítése hétköznapi eszközökkel és egyetlen éjszaka alatt szinte lehetetlennek látszott, azt üzenve számomra, hogy alkotóik nagy tudással rendelkeztek.

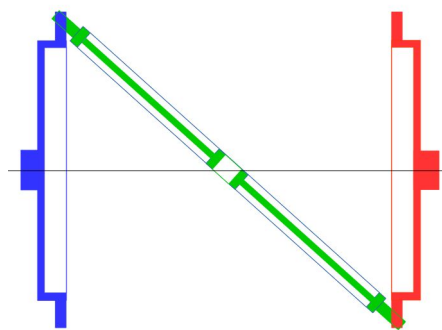
Ennek bizonyosságául érdemes fenti összeállításban az arcot és a „CD lemezt megvizsgálni. Képtelenség egy éjszaka alatt lámpával az ezernyi alakzatot kimérni és levágni vagy a gabonaszálakat eldöntögetni. A gabonaalakzatot készítőik ilyen módszer mellett úgy taposták volna le a táblát, mintha egy marhacsorda ment volna a táblán keresztül. De nem csak a fenti arc, hanem a gabonaalakzatok számtalan példánya bizonyítja, hogy tervezőik és készítőik profik. Éppen ezért

feltételezem azt is, hogy ezek a „művészek” az alkotásaikban nem a fejlettségüket kívánták demonstrálni – hiszen ahhoz elég néhány ábra is – hanem az ábrák jelentésére helyezték a hangsúlyt. A körök jelentésén lehet vitatkozni, mert azt, hogy mit ábrázol egy-egy mű, illetve mit akartak vele üzeni, eleve a publikumra bízták mindig is az alkotóik. Így aztán számomra továbbra is rejtély maradt, vajon azoknak a köröknek, amelyeket alakilag akár az örökmozgó szimbólumaként is számításba jöhetnének, volt-e közülük ténylegesen is valamiféle örökmozgóhoz.

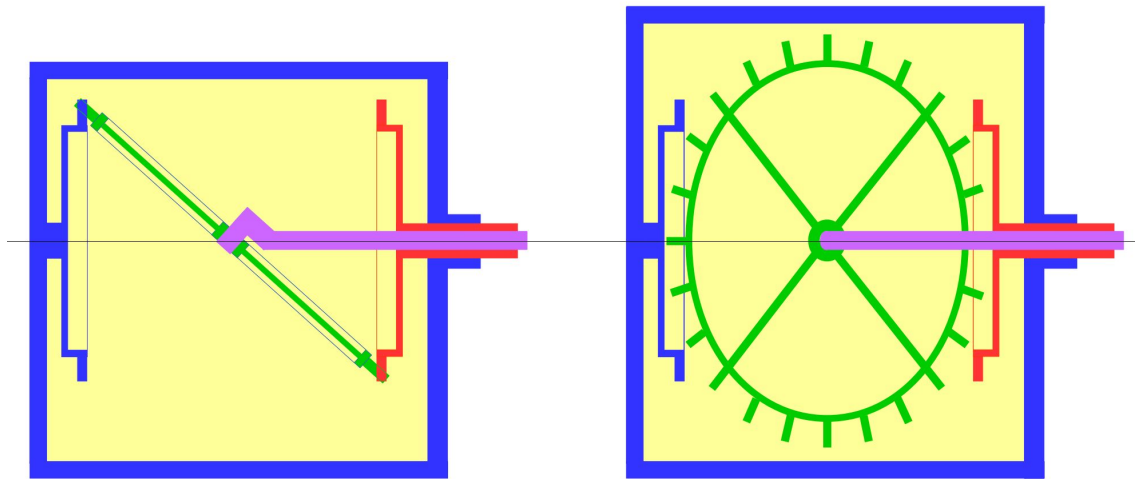
A spirál (házon belül csigalépcső a beceneve) esetében úgy tudtam révbe jutni, hogy a körfürészre emlékeztető 2D-s alakzatot a 3D világába emeltem ki. Ehhez a trükkhöz folyamodtam itt is. Az egymáshoz kapcsolt köröket 3D-ben rendeztem el, egymás után rakva azokat, mintha gyűrűkből akarnék csöve alkotni. Ebben az esetben tudtam a középső (zöld színű) gyűrűvel a másik két gyűrűt összekapcsolni úgy, hogy ennek a gyűrűnek a középpontja megegyezett a másik két gyűrű középpontjával. Ezt szerettem volna valamilyen módon 2D-ben megvalósítani – érthetően sikertelenül.

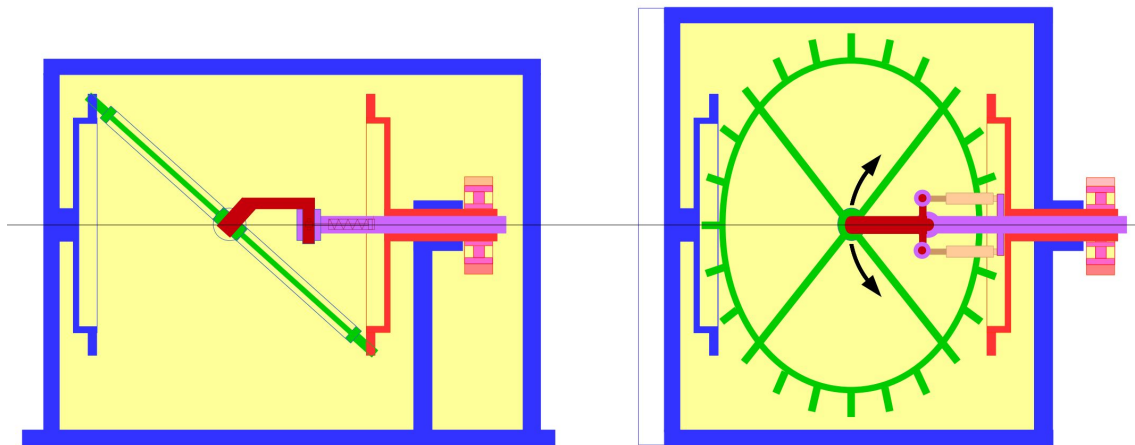
A középső gyűrűt azonban meg kell dönteni úgy, hogy az a másik két gyűrűvel összekapcsolható legyen. Ehhez meg kell növelnem a gyűrű átmérőjét, illetve el kell látnom a gyűrűket fogazással, amely révén egymással összekapcsolódnak (a rajzokon a fogakat küllőszerűen ábrázoltam, hasonlatossá téve a hajók kormánykerekehez).

A dolog már működhetne is, azzal a feltétellel, hogy az egyik külső fogaskerék közül (kék és piros színű) az egyiknek fixnek kell lennie, azaz az álló rész mozdulatlan részének. Itt a kék színnel rajzolt fogaskerék lesz ez, amelyik a „hajtóműházhoz” lesz rögzítve. A piros színnel rajzolt fogaskerék lesz a forgó rész fő eleme. Az összekötő fogaskereket a középpontjánál fogva oldalirányban el kell mozdítani úgy, hogy a forgórész fogaskerekét elfordítsa. Ehhez elvileg nem szükséges, hogy az összekötő vagy meghajtó fogaskerék középpontja elmozduljon a forgástengely vonalától középpontból, ha a fogaskerekek lötyögés mentesen illeszkednek.

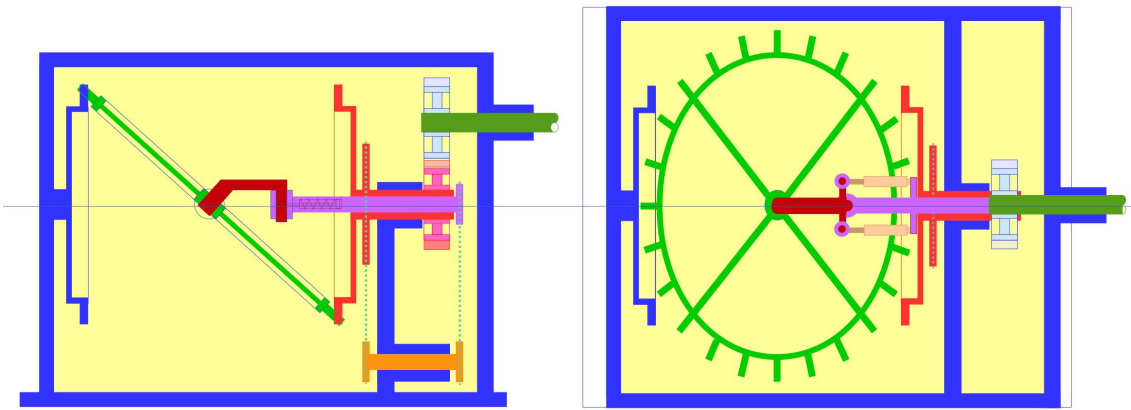

A meghajtó fogaskerék felfogatását egy belső tengely alkalmazásával tudtam megoldani. Ez a tengely egy vonalban van a forgórész forgási tengelyével, ezért a fizikai tengely belsejébe került. A felfogatással viszont még nem tudtam megoldani azt, hogy a meghajtó fogaskereket neki tudja valami nyomni a két külső fogaskerékhez. Ezért a felfogató tengelyre szerkesztettem egy csuklót (lent).

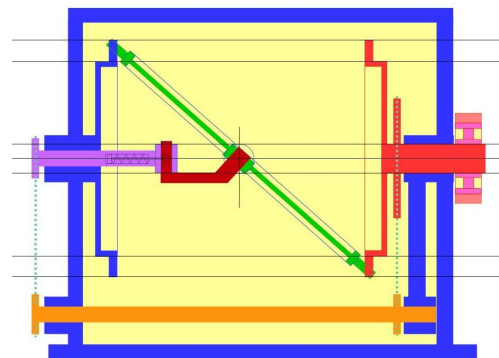

A csukló segítségével, a felfogató tengelyre szerkesztett munkahengerekkel már neki tudom nyomni a meghajtó fogaskereket az állórész és a forgórész fogaskerekeihez, tetszőleges irányban. Utolsó lépésként azt kell még megoldanom, hogy a meghajtó (vagy összekötő) fogaskerék úgy forduljon el, hogy a forgásközben mindig az átellenes pontjain kapcsolódjon a két másik fogaskerékhez. A rajz arányainál a felfogató tengelynek háromszor gyorsabban kell forognia, mint a meghajtó fogaskeréknek, saját tengelye körül. A felfogató tengelyt tehát meg kell forgatni. Ehhez egy újabb tengely alkalmazására van szükség. Ennek helye a hajtószerkezet alatt van. Két lánckerékkel oldottam meg, hogy a meghajtó fogaskerék háromszoros forgási sebességgel tudja ezt a tengelyt meghajtani. E tengely másik végén szintén egy lánckerék van, amely szintén lánccal hajtja meg a felfogató tengelyt és fordítja el mindig a megfelelő helyzetben a meghajtó fogaskereket. A szerkezet erőleadó tengelyét is át kellett helyezni, mivel a lánckerekek tengelyei megakadályozták, hogy egyszerű meghosszabbítással a forgórész fogaskereke közvetlenül adja le forgatónyomatékát.

Ezzel tulajdonképpen be is mutattam a harmadfajú örökmozgó működési elvét, de nem válaszoltam és nem is akartam válaszolni olyan kérdésekre, mint pl. a munkahengerekhez eljuttatni a levegőt vagy folyadékot és azt tetszőleges nyomás alá helyezni. A munkahengerek is helyettesíthetők mechanikus karokkal, vagy ha ez körülményes, a technika ismeri a folyadék forgó alkatrészekhez való eljuttatásának módjait.

A szerkezet tetszőleges irányban foroghat, és ha megoldott a meghajtó fogaskerék oldal irányú mozgatása, akkor a szerkezet teljesítménye is szabályozható. A szerkezet belső elrendezése lehetséges úgy is, hogy a meghajtó csukló az erőleadó tengellyel nem azonos oldalon van (alsó kép)

Nem vagyok műszaki rajzoló, és eszközeim sincsenek (hogy a képességekről ne is beszéljek) minden igényt kielégítő műszaki rajz készítéséhez. Igyekeztem azonban a műszaki rajzolást olyan szinten imitálni, hogy a rajzok alapján érthető legyen szerkezet működése.

A bemutatott rajzokon ellenőrizhető a szimmetriasértés jelensége. Forgatónyomaték vonatkozásában, a felfogató tengely és a meghajtó fogaskerék között nincsenek kiegyenlített erők. Ezt úgy lehet jól megfogni, hogy amikor a munkahengerek a csuklón keresztül elmozdítják a meghajtó fogaskereket, a meghajtó fogaskerék neki feszül a két külső fogaskeréknek, de elforgatni csak a forgórész fogaskerekét tudja. Ennek következménye a szerkezet működés. De visszafelé ez nem működik. A meghajtó fogaskerékkel nem lehet visszafelé forgatni a forgórészt, ha a munkahengerek nem engedik neki, hogy a forgórészre hatást gyakorolhasson, így a felfogató tengelyre a meghajtó fogaskerék nem tud forgatónyomatékot átvinni. Ez az itt bemutatott harmadfajú örökmozgó működésének alapja és így valósul meg itt, a szimmetriasértés is..

Végül a szerzői jogról, röviden.

A harmadfajú örökmozgó működésének meghatározása, említése és működésére vonatkozó tudományos állásfoglalás kimaradt a termodinamika tételeiből, így elvileg nem lehet arra hivatkozni, hogy annak megépítését a fizikai törvények nem teszik lehetővé. Ami mégis számít, az a megépíthetőség és felhasználhatóság. Ezek mellett az élet akkor sem fog elmenni, ha azzal figyelmen kívül hagyja az energiamegmaradás elvét. Éppen ezért számításba véve a harmadfajú örökmozgó megvalósíthatóságának lehetőségét, mint a leírás szerzője, nem járulok hozzá a leírás tartalmának megváltoztatásához, a leírás hozzáféréseinek és szabad felhasználásának korlátozásához bárki részéről, bárkivel szemben.